

ת"פ 27173/10/18 - מדינת ישראל ע"י נגד ג.י. שקד חברה קבלנית לבנין ופיתוח בע"מ, יהודה גניאל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 27173-10-18

19 אוגוסט 2021

לפני:

כב' השופטת שגית דרוקר

המאשימה:

מדינת ישראל ע"י ב"כ: עו"ד שניידרמן

-

הנאשמים:

ג.י. שקד חברה קבלנית לבנין ופיתוח בע"מ
יהודה גניאל
ע"י ב"כ: עוה"ד גבזה - חרס

החלטה

1. לפני בקשת הנאשמים להורות על זיכויים על פי סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: **חוק סדר הדין הפלילי**) מהטעם ואין בראיות התביעה הוכחה לכאורה לאשמת מי מהנאשמים ו/או לחילופין להורות על זיכויים בהתאם להוראות סעיפים 149 (10) - 151 לחוק סדר הדין הפלילי מהטעם כי ניהול ההליך הפלילי עומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.
2. כנגד ג.י. שקד חברה קבלנית לבנין ופיתוח בע"מ ומר יהודה גניאל ("**הנאשמת**" ו-"**הנאשם**" בהתאמה) הוגש ביום 29.5.19 כתב אישום מתוקן המייחס להם עבירות שונות לפי **פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש]**, התש"ל - 1970 ("**פקודת הבטיחות בעבודה**") ו**תקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בנייה)**, התשמ"ח - 1988 ("**תקנות הבטיחות בעבודה**") **תקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים)**, התשנ"ח - 1999 ("**תקנות ארגון הפיקוח על העבודה**") ו**תקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה)**, התשס"ז - 2007 ("**תקנות הבטיחות בעבודה עבודה בגובה**") וחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד - 1954 (**חוק ארגון הפיקוח על העבודה**) בגין אירוע מיום 5.5.16 (**יום האירוע**) במסגרתו ביקרו מפקחי עבודה מטעם משרד הרווחה באתר בנייה ברחוב שח"ל 45 בירושלים ("**האתר**").
3. בכתב אישום נטען כי הנאשמת ביצעה עבודות בנייה באתר. הנאשם היה בזמנים הרלוונטיים לאישום בעלים ומנהל פעיל.

4. עוד נטען בכתב האישום כי ביום האירוע בעת ביקור מפקחי עבודה נמצא כי הנאשמים עברו 13 יחידות עבירה כשבמעשיהם ומחדליהם סיכנו את בטחון שלומם וחיי העובדים באתר ואחרים כדלקמן:

הנאשמת, לא דאגה כי כל עבודות הבנייה יתבצעו בהנהלתו הישירה של מנהל עבודה, לא הודע למפקח אזורי עם התחלת עבודות הבנייה אודות שמו, גילו מענו והשכלתו של מנהל העבודה, הנאשמת לא הציגה במקום בולט לעין באתר שלט המפרט את שם מבצע הבנייה שם מנהל העבודה מענם ומהות העבודה המבוצעת. לא גודרו שטח העבודה ומדרכת מעבר באתר, פיגומי העבודה לא נבדקו ליציבות והתאמה, לא נבדק כי הציוד והמתקנים החשמליים באתר יתאימו לדרישות חוק החשמל, הועסקו עובדים ללא לבוש ונעליים מתאימים ולא נבדק כי אלה שסופקו תקינים, הנאשם לא פיקח ולא דאג למניעת עבירות אלה.

5. הנאשמת הואשמה, בעבירה של אי מינוי מנהל עבודה ואי מסירת הודעה בכתב על מינוי בניגוד לתקנות 2 (א) ו-2 (ב) לתקנות הבטיחות בעבודה וסעיפים 191 ו-225 לפקודת הבטיחות, אי הצגת שלט באתר בניגוד לתקנה 7 לתקנות הבטיחות בעבודה וסעיפים 191 ו-225 לפקודת הבטיחות בעבודה, אי גידור מקומות שמהם עלול אדם ליפול בעומק של 2 מטר, בניגוד לתקנה 5 (ג) ו-9 (א) לתקנות הבטיחות בעבודה וסעיפים 191 ו-225 לפקודת הבטיחות בעבודה, אי בדיקת פיגום לקביעת יציבותו והתאמתו, בניגוד לתקנות 5 (ג) ו-20 (א) לתקנות הבטיחות בעבודה וסעיפים 191 ו-225 לפקודת הבטיחות בעבודה, בהימצאות ציוד אביזרים ומתקנים חשמליים באתר שלא התאימו לדרישות חוק החשמל בניגוד לתקנה 5 (ג) ו-163 (א) לתקנות הבטיחות בעבודה וסעיפים 191 ו-225 לפקודת הבטיחות בעבודה, העסקת אדם ללא לבוש מתאים בניגוד לתקנה 5 (ג) ו-163 (א) לתקנות הבטיחות בעבודה וסעיפים 191 ו-225 לפקודת הבטיחות בעבודה, אי מסירת מידע לעובדים בדבר הסיכונים, בניגוד לתקנות 1, 2, ו-15 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), אי הדרכת עובדים בדבר סיכונים והגנה מפניהם בניגוד לתקנות 1, 3 (א), ו-15 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), אי ניהול פנקס הדרכה במקום העבודה, בניגוד לתקנות 1, 6, ו-15 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), העסקת עובד במקום עבודה ללא הדרכה ואי הספקת אמצעי מיגון נדרשים, וכן שימוש בחומר או בציוד שיש בהם סיכונים, בניגוד לתקנות 1, 10, ו-15 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), אי מתן הדרכה בגובה לעובד ע"י מדריך עבודה בגובה, בניגוד לתקנה 5 (2) ו-6 (א) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה), וסעיפים 191 ו-225 לפקודת הבטיחות בעבודה, ואי אספקת הציוד הנדרש המפורט בתקנות בניגוד לתקנה 7 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה), וסעיפים 191 ו-225 לפקודת הבטיחות בעבודה.

6. הנאשם הואשם בעבירה בגין אי נקיטת אמצעים סבירים ונאותים למניעת העבירות הליקויים שביצעה הנאשמת עבירה על פי הוראות סעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה, סעיף 36 (ה) לחוק ארגון הפיקוח על העבודה; תקנה 5 (ג) לתקנות הבטיחות בעבודה ותקנה 1 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), סעיף 191 לפקודת הבטיחות בעבודה, תקנות 2, 7, 9 (א), 17, 20 (ב) ו-79 לתקנות הבטיחות בעבודה, תקנות 2, 3, 6, ו-10 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), תקנה 6 (א) ו-7 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה) וסעיף 225 לפקודת הבטיחות בעבודה, ותקנה 15 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים).

הרקע לבקשה

7. ביום 10.9.20 וביום 23.12.20 התקיימו דיוני הוכחות בהם נשמעו עדי המאשימה.

8. בתום שמיעת פרשת התביעה, הגישו הנאשמים את הבקשה שבפניי.

טענות הנאשמים

9. לטענת הנאשמים, לאחר שמיעת פרשת התביעה, גם לו יינתן המשקל המירבי לטענות ולראיות המאשימה, לא יהיה בכך כדי להביא להרשעת הנאשמים.

10. לטענת הנאשמים כתב האישום תוקן באופן שנטען כי במועד 5.5.16 ניתנו הוראות בקשר לתיקון ליקויים (מא/2) (לא נטען לגבי הפרת צו) ללא מועד ביצוע כאשר התיקונים בוצעו עד תומן בתוך ימים ספורים (מינוי מנהל עבודה ומסירת הודעה על כך ביום 8.5.16 (נא/1), אישור בודק חשמל 18.5.16 (נא/2), הודעת מנהל העבודה על ביצוע דרישות צו הבטיחות. הוגש ערר למפקחת על צו הבטיחות, טענה בדבר אי מתן זכות טיעון והתחייבות לתיקון ליקויים בתוך 30 יום, דבר שבוצע בפועל.

11. צו הבטיחות הינו מיום 17.4.16 ועל כן, במועד הביקורת 5.5.16 טרם חלפו 30 הימים לתיקון הליקויים כאשר ממילא צו הבטיחות לא כלל תוכן או ליקויים. הוכח כי הנאשם פנה ישר עם קבלת צו הבטיחות.

12. התמונות שהוגשו מא/6 אינן נושאות תאריך הביקורת 5.5.16. חלקן נושאות בכתב יד תאריך 26.5.16 (זיהום ראיות והפיכתן לפסולות) תאריך שאין חולק שלא בוצעה בו ביקורת ו/או תאריך קודם למועד הביקורת הנטען בכתב האישום 25.9.12 כאשר בחומר החקירה שנמסר לנאשמים הופיעו התמונות ללא הרישום הנ"ל.

13. דו"ח החקירה נערך על ידי גב' ליאת שבתאי, מפקחת משרד העבודה חצי שנה ממועד הביקור על בסיס הוחלט על הגשת כתב אישום ללא חלופות, כאשר לא נערך ביקור חוזר, לאחר תיקון הליקויים ובדו"ח שנערך התעלמה הגב' שבתאי מכך שצו הבטיחות בוטל והעבודות חזרו להתבצע. זאת ועוד, קיים פער של שנתיים וחצי בין מועד הביקורת בחודש 5/16 ועד למועד הגשת כתב האישום בחודש 10/18 - שיהיו שפגע מהותית ביכולת הנאשמים להתגונן.

14. כמו כן, נטען כי מר יואב גניאל, מפקח משרד העבודה, העיד שבוצעו הדרכות לעובדים לרבות הדרכות לעבודה בגובה, מונה מנהל עבודה נפרד מזה שהיה קיים לאתר על פי דרישת המשרד נוהל פנקס הדרכה; היו קיימים באתר פגומים והם הוחלפו בפיגומי זקיפים לפי דרישת המשרד; היה לאתר קבלן חשמל ולפי דרישת משרד העבודה הוגש אישור בודק חשמל וכי הנאשמת וידאה שלעובדים ציוד מגן שלם.

15. עוד טענו הנאשמים, להגנה מן הצדק ולאכיפה בררנית בשל ניגוד עניינים מהותי של החוקרת - הגב' שבתאי אשר המליצה על הגשת כתב אישום מתוך מניעים פסולים לחקירה עקב סכסוך שכנים כאשר הוריה של החוקרת שלא מצאה לנכון לפסול עצמה מהחקירה נמצאים בקשר הדוק עם אחד מהשכנים המסוכסכים. על אף האמור ומבלי ליידע גורמים רלבנטיים בדבר ניגוד העניינים מרבית החקירה טופלה על ידה כאשר רק חלק מבירור החקירה הועבר על ידה לבירור על ידי חוקרת נוספת.

טענות המאשימה

16. המאשימה הפנתה להלכות הפסוקות בע"פ 732/76 **מדינת ישראל נ' כחלון** ובש"פ 4192/97 **חסין נ'**

מד"י לעניין משקלן של ראיות התביעה שאינו רלוונטי בשלב זה כאשר בהתאם לפסיקה אף אין לדקדק כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת והוכחת כל פרט שולי וכל יסוד בעובדות כתב האישום ודי בראיות לכאורה באשר ליסודות המרכזיים של האישום.

17. סמכויות מפקח להיכנס בכל עת למקום שיש לו יסוד להניח כי נעברה עבירה אינה קשורה להוראות הליך מתן צו, קיומו או ביטולו. לא ברור מאין נלקחה הטענה לפיה היה על המאשימה להמתין 30 ימים לתיקון המחדלים ממועד מתן הצו. בחינת שלבי ביצוע או קיום צו אינן מן העניין של כתב האישום ובית הדין אינו משמש ערכאת ערעור להליך תקינות מתן צו.

18. מעדויות עדי המאשימה והמוצגים שהוצגו הוכח מעבר ל"ראשית ראיה" כי נעברו עבירות שמיוחסות לנאשמים בכתב האישום המתוקן.

19. מרבית טענות המאשמים הקדימו זמנם וראוי כי אלה יועלו בשלב הסיכומים.

20. טענות הנאשמים ביחס להגנה מן הצדק הועלו בעבר ונדחו. הנאשמים לא הצביעו על התנהגות בלתי נסבלת שערורייתית ומקוממת בהתעמרות בהם במהלך החקירה כמצוות הפסיקה, ולא מדובר במקרה קיצוני חריג נדיר ודרמטי המצדיק קבלת הבקשה בראי הפסיקה. טענות הנאשמים בהקשר לאמור ראוי כי תועלנה בשלב הטיעונים לעונש כך גם טענות הנאשמים ביחס לשיהוי בהגשת כתב האישום שכן אין אלה מעקרות מתוכן את ביצוע העבירות עצמן הנטענות בכתב האישום.

21. זאת ועוד, יש אף לדחות טענות הנאשמים לעניין אכיפה בירנית, החוקרת הגב' שבתאי הביאה את ממצאי החקירה כהוויתם והטיפול המשפטי הועבר לסמכות אחרת. ההחלטה לעניין הגשת כתב אישום או אי הגשתו אינו בסמכותה ועל כן, אין לראות בפעולותיה משום ניגוד עניינים. לעניין הכשלים המהותיים ביחס למועד התמונות שהוצגו ניתן הסבר בעדות ביחס לאמור. דווקא ה"קשקושים כתב יד" מצביעים על תיקון טעות בשונה מעריכתם שכן אין מדובר בתיקונים מהותיים.

המסגרת הנורמטיבית - טענת "אין להשיב לאשמה"

22. סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 שכותרתו "זיכוי בשל היעדר הוכחה לכאורה" קובע כדלקמן - **"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה."** הוראה זו מאפשרת זיכוי של נאשם בתום פרשת התביעה ככל שלא הוכחה אשמתו לכאורה.

23. על משמעות ההחלטה כי אין להשיב לאשמה נכתב בספרות כדלקמן - **"אין בראיות שהוגשו לבית המשפט מטעם התביעה כדי לבסס הרשעה אפילו יינתן בהן מלוא האמון, ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי. במצב כזה, אין הצדקה לדרוש מן הנאשם להתגונן; שהרי אין לו בפני 'מה' להתגונן, וראוי לזכותו"**. (ראו: ר' י. קדמי על סדר הדין בפלילים, תשס"ג-2003, חלק שני, כרך א', עמ' 1049).

24. בעניין ע"פ 732/76 מד"י - כחלון, פד"י לב (1) 170, נדונה השאלה אימתי התביעה עמדה בחובתה

להוכיח אשמה לכאורה של הנאשם וכך נקבע - "בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה, אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית המשפט העליון בע"פ 28/49 הנ"ל, ראיות במידה, היוצרות אותה מערכת הוכחות ראשונית המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם".

25. מהאמור לעיל עולה כי, השאלה אשר יש לבחון הינה האם הניחה המאשימה תשתית ראייתית מספקת על מנת לדחות את טענת הנאשמים כי אין להשיב לאשמה.

26. אשר לתשתית הראייתית הדרושה לצורך דחיית הטענה, קבעה ההלכה הפסוקה כי: "הלכה היא אם כן, כי די בקיומן של ראיות דלות, ואפילו המדובר רק בחלקים או ב"שברים" של עדות, להוכחת יסודות העבירות המיוחסות, כדי לחייב את הנאשמים להשיב על האשמה. על בית הדין לבחון האם הצליחה התביעה להקים מערך ראיות ראשוני, אף אם דל, תוך בידוד הראיות המפלילות והחומר שהובא לחובת הנאשם מאחרות. על מנת לזכות את הנאשמים בשלב זה, נדרש כי אף אם כל החומר שהובא לחובתם יזכה במלוא האמון והמשקל, לא יהא בו כדי לבסס הרשעה בעבירות המיוחסות, ומשכך אין לנאשמים מפני מה שיתגוננו. סבורני כי בענייננו, עלה בידי המאשימה להציג מערכת הוכחה ראשונית הנדרשת על מנת לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה" (ת"פ (י-ם) 237/07 מדינת ישראל - משרד התמ"ת נ' ידי פז מאגרים בע"מ, מיום 12.5.09).

27. הנה כי כן, בהתאם להלכה על המאשימה להביא מערך ראיות ראשוני ולו דל, להוכחת אשמת הנאשמים.

28. נוסף על האמור לעיל, בשלב דיוני זה אין בית הדין שוקל שיקולי מהימנות עדים והראיות אשר הובאו בפניו, כל שיבחן הוא: "בהנחה שכל החומר שהובא בפניו לחובת הנאשם יזכה במלוא האמון והמשקל - האם יהיה בו כדי לבסס ההרשעה בעבירה המיוחסת לנאשם" (ראו: י. קדמי בספרו עמ' 1053).

29. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ובחנתי את כלל המוצגים, שוכנעתי כי ברמה הלכאורית ונכון לשלב זה של ההליך, לא הוכח כי ראיות כתב האישום אינן מבססות לכאורה את אשמת הנאשמים ולא מצאתי כי יש בטענות שהעלו הנאשמים בשלב זה כדי להוביל למסקנה כי אינם נדרשים להשיב לאשמה. להלן אפרט את נימוקי החלטתי.

30. העבירות בהם הואשמו הנאשמים היא אי מינוי מנהל עבודה לאתר, וליקויים נוספים המתייחסים להיעדר גידור, יציבות פיגומים, ציוד חשמלי לא תקין, היעדר לבוש תקין, היעדר הדרכה מפני סיכונים ועוד. העידו בפניי יואב גניאל, מי שסיפק סחורה לפועלי הבניין באתר, הגב' ליאת שבתאי, מפקחת עבודה, מאגף הפיקוח על העבודה, ומר שרון מזרחי, מפקח עבודה מאגף הפיקוח על העבודה בתקופה הרלבנטית למועד הביקורת. הגב' שבתאי ומר מזרחי העידו בפניי אודות הליקויים שנמצאו במועד הביקורת. על פי תיאור המקרה במועד הביקורת באתר (5.5.16) לא דאגה הנאשמת ליידע מפקח איזורי עם התחלת העבודות באתר אודות שמו, גילו מענו והשכלתו של מנהל העבודה ולא הוצג במקום בולט באתר שלט המפרט את שם מנהל העבודה ומענו. מעדותו של מר יואב גניאל עלה כי רק ביום 8.5.16 לאחר ביצוע הביקור באתר מונה מנהל עבודה בשם טארק חרבאוי (נא/1).

31. כמו כן, עלה מתיאור המקרה במועד הביקורת כי הנאשמת לא בדקה כל פיגום לקביעת יציבותו והתאמתו

למטרה שלה הוא נועד. מעדותו של מר יואב גניאל עלה כי רק לאחר מועד הביקורת באתר לאחר שהובא לידיעת המאשימה בדבר היות הפיגומים לא תקינים אלה הוחלפו לפיגומי זקיפים תקינים.

32. עוד עלה מתיאור המקרה במועד הביקורת אודות היעדר גידור על ידי הנאשמת, חשמל לא תקני, והיעדר ציוד מגן, כפי שעלה מדו"ח הפעולה (מא/2) ודו"ח החקירה (מא/4) עליהם חתומה המפקחת שבתאי שהעידה בעדותה בפני אודות עבודות הבנייה באתר שבוצעו על ידי הנאשמים, כאשר לא הוגש למשרד העבודה והרווחה דיווח אודות מהות הבנייה, סוג הבנייה, מנהל העבודה והקבלן המבצע באתר. העדה התייחסה לתמונות שצולמו באתר במועד ביצוע הביקורת שהצביעו על הליקויים במועד הביקורת (מא/5)(מא/6).

33. מתיאור המקרה, דו"ח הפעולה, דו"ח החקירה והתצלומים עלה כי ביום 5.5.16 בו נערכה הביקורת וכעולה מעדותם של עדי המאשימה שהעידו בפני לא הוגש למשרד העבודה והרווחה דיווח אודות מנהל עבודה שמונה לאתר. בהתאם למא/3 הקבלן המבצע באתר בו נערכה הביקורת היו הנאשמים. המאשימה הציגה ראיות לכאורה כי דיווח אודות מינוי מנהל לאתר בוצע רק לאחר מועד הביקורת ביום 8.5.16.

34. בהתייחס לטענת הנאשמים כי התצלומים אליהם הפנתה החוקרת בעדותה מא/6 נשאו תאריך שלא ניתן לקשרו לאירוע, הרי שמפקחת משרד העבודה והרווחה הגב' שבתאי, החתומה על דו"ח הפעולה והתצלומים הנלווים, העידה בפני כי התצלומים צולמו במועד הביקורת אולם נשאו תאריך שונה הוא המועד בו ערכה את כל המסמכים.

35. שאר טענות הנאשמים הן טענות עובדתיות ולא ניתן לקבוע בשלב זה, רק על יסוד ראיות התביעה, כי לא הוכחה אפילו אשמה לכאורית.

36. נוסף על כך, הנאשמים לא מסרו גרסה אחרת בעניין מנהל העבודה ו/או הליקויים שנמצאו באתר במועד הביקורת, כל שטענו הנאשמים הוא שבהתאם לדו"ח החקירה נמסרה על ידי הנאשמים ביום 8.5.16 (לאחר מועד הביקורת) הודעה על מינוי מנהל עבודה, ביום 18.5.16 (לאחר מועד הביקורת) אישור בודק חשמל לאחר שבוצעו תיקונים נדרשים והודעת מנהל עבודה מיום 13.5.16 (לאחר מועד הביקורת) בדבר ביצוע דרישות לפי צו בטיחות.

37. גם עד המאשימה שרון מזרחי, ראש צוות מרכז בכיר, העיד בפני כי "בשטח לא נכח מנהל עבודה ראשי", לא היה דיווח על "מנהל עבודה", "ליקויי בטיחות נצפו במהלך הביקור" כפי שמופיע בדו"ח שהוציא בעקבות הביקור, בביקורים שהייתי באתר. הליקויים לא טופלו לכן החומר הועבר ליחידת החקירות במחוז ירושלים לטיפול".

38. לאור כל האמור לעיל, אני סבורה כי ראיות אלו לפיהן במועד ביצוע הביקורת לא מונה מנהל עבודה, והיו ליקויים בתחום החשמל, כאשר הפיגומים נמצאו לא תקינים ואלה ייתכן ותוקנו בעקבות הביקורת - בשלב זה של הדיון, די בראיות אלה לכאורה שהוצגו על ידי המאשימה כאשר אין חולק כי הייתה חובה מכוח התקנות לבצע האמור. על כן, אין מקום לקבל בעניין האמור טענות הנאשמים לפיהם אין להשיב לאשמה. השאלה אם טופלו הליקויים אם לאו אינה רלבנטית לשלב זה של הדיון אלא לשלב הסיכומים ולאחר שמיעת פרשת ההגנה.

39. אדגיש בשלב זה, כי מינוי מנהל עבודה מספר ימים ספורים לאחר מכן וביצוע התיקונים לאחר מועד הביקורת אין בהם כדי לשנות מתוצאת האירוע או עצם התרחשותו במועד הביקורת והעבירות שנעברו במועד הביקורת עומדות בפני עצמן. ייתכן, ויש בהם להצביע על דלות הראיות וייתכן וספק אם ניתן יהיה בסופו של דבר להרשיע את הנאשמים על בסיס ראיות אלו, אולם בשל הספק שהן מעלות אין מנוס מהעברת נטל הצגת הראיות לנאשמים לסתור הראיות שהוצגו.

40. העדויות והמוצגים הינם בעלי משקל ראייתי לכאורי כנגד טענות הנאשמים והמאשימה עמדה בנטל ההוכחה הראשוני המוטל עליה לצורך הוכחה לכאורה של יסודות העבירה באופן שעל הנאשמים להשיב לאשמה לכך כי במועד יום הביקורת 5.5.15 אותם ליקויים אליהם הפנו הנאשמים עצמם לא עמדו בתקן הנדרש.

הגנה מן הצדק

41. באשר לטענת הנאשמים להגנה מן הצדק נוכח אכיפה בררנית ומפלה כאשר באתרים אחרים בהם בוצעה בניה ולא הרחבות ובהיקף משמעותי עשרת מונים חרף פגמים רבים וכבדי משקל לא בוצעו כללי אכיפה כפי שעלה מעדותה של גב' שבתאי וניגוד עניינים של המפקחת שבתאי שהמליצה על הגשת כתב אישום מתוך מניעים פסולים לחקירה לאור סכסוך שכנים שפרץ כאשר אחת מהמשפחות המסוכסכות מיוודת עם הוריה של המפקחת - אבהיר כי אין בידי לקבל טענות אלה של הנאשמים.

42. באשר לטענה של אכיפה בררנית, אינני מקבלת את טענת הנאשמים כי העבירות בהן הואשמו על פי כתב האישום הן עבירות קלות. מדובר בעבירות שעניינן גידור משטחי עבודה, אי בדיקת פיגומים, אלה יכולים להוות סכנה משהם עלולים לגרום לפגיעות גוף לעובדים עצמם ולעוברי אורח. מהראיות שהוצגו בפניי לא עלה כי צבר הליקויים בהם הואשמו הנאשמים אינו חמור באופן שהצדיק הוצאת צו בטיחות בלבד.

43. ראשית, טענת הנאשמים לפיה במקרים חמורים יותר לא הוגשו כתבי אישום לא הוכחה, הנאשמים לא הראו כי קיים מקרה זהה או דומה לשלהם או חמור יותר כפי שטענו שבו לא הוגש כתב אישום. הנאשמים לא סיפקו נתונים ביחס לאמור. ולפיכך, לא ביססו טענתם בדבר אכיפה בררנית.

44. שנית, כשבוחנים את השאלה האם ממצאי הביקורת מיום 5.5.16 היו חמורים דים להצדיק הגשת כתב אישום, הרי שלא ניתן להתעלם מהרקע שקדם לאותה ביקורת. ביקורות קודמות בהן התגלו ליקויי בטיחות לגביהם הוצא צו בטיחות. לא מונה מנהל עבודה. יש ליתן את הדעת לכך כי במועד הביקורת הראשונה בה נכח המפקח שרון מזרחי בחודש 4/16 שבו נמצאו כבר ליקויים באתר בחרה המאשימה שלא להגיש כבר באותו שלב כתב אישום.

45. הנאשמים לא הראו כי האכיפה שנעשתה במקרה שלהם חורגת ממדיניות האכיפה שלפיה נוהגת המאשימה. העיד בפניי המפקח שרון מזרחי כי סדר הפעולות הן שמבוצע ביקור באתר נוכח ליקויים שנמצאו מוצא צו בטיחות שלאחריו מבוצע ביקור נוסף לבחינת הטיפול בליקויים בטרם מועבר התיק לטיפול ביחידת החקירות.

46. באשר לטענה של ניגוד עניינים, לא מצאתי ממש בטענה זו של הנאשמים. ראשית, מי שמחליט על הגשת כתב אישום הוא התובע ולא בעלי התפקידים במשרד העבודה כנגדם יצאו הנאשמים והעידו על כך העדים שבפניי. הנאשמים לא טענו כי לא היה מקום להוצאת צו הבטיחות נוכח הליקויים שנמצאו. הנאשמים לא

הוכיחו כי התובע קיבל החלטה להגיש כתב אישום כאן ממניעים פסולים. הנאשמים לא הוכיחו טענתם לפיה הגב' שבתאי ומר מזרחי לא התבססו על שיקולים ענייניים. כאמור אין חולק כי מדובר באתר שעוד לפני הביקורת ביום 5.5.16 נמצאו בו ליקויי בטיחות. כלומר, ההחלטה להגיש כתב אישום אינה יכולה להיות מוסברת, ברמת השכנוע הנדרשת, במניע של התנכלות לנאשמים על רקע ניגוד עניינים.

47. אף הימשכות ההליכים וחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה אינו מצדיק, כשלעצמו, את ביטולו של כתב האישום. אומנם במקרים מסויימים שיהיו בהגשת כתב אישום יכול לבסס טענה של הגנה מן הצדק, אולם לא מצאתי כי מקרה זה נופל לגדר המקרים שהימשכות הליכי החקירה והעמדה לדין הביאו לפגיעה ממשית ביכולת הנאשמים להתגונן.

48. ראשית, הנאשמים לא הראו כיצד השיהוי הנטען פגע ביכולתם להתגונן. טענתם נטענה בעלמא. אף אם חלפו שנתיים וחצי ממועד הביקורת באתר בחודש 5/16 ועד מועד הגשת כתב האישום, אין לומר כי מדובר בפרק זמן המעורר סתירה עמוקה לחובת הצדק וההגינות.

שנית, לא הוכחה פגיעה ממשית ומוחשית בנאשמים. גם אם היה רצוי שפרק הזמן שחלף ממועד הביקורת ועד להגשת כתב האישום יהיה קצר יותר, אין בפרק הזמן שחלף בפועל להגיע לדרגה כזו המקימה טענת הגנה מן הצדק. טענות בהקשר של נזק ראייתי כתוצאה מחלוף הזמן, בשלב זה מבלי לקבוע מסמרות הרי שהשלב המתאים להכריע בטענות אלה הינו לאחר שלב הסיכומים ולאחר שמלוא התמונה העובדתית תונח בפני בית הדין. על כן, טענות אלה ישקלו בשלב הכרעת הדין והטיעונים לעונש.

49. סוף דבר - לא שוכנעתי כי נפלו פגמים בהליך שננקט כנגד הנאשמים. ממילא לא שוכנעתי שיש בהם משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. לפיכך, הבקשה לזיכוי הנאשמים בהתאם להוראות סעיף 158 לחוק הסדר הדין הפלילי בטענה של היעדר ראיות לכאוריות לאשמת מי מהנאשמים ו-149(10) ו-151 לחוק בטענה כי ההליך עומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית - נדחת.

50. 41.

51. משהבקשה נדחתה יש לעבור לשלב פרשת ההגנה.

52. המזכירות תזמן הצדדים לשמיעת עדי הנאשמים ביום 26.1.22 בשעה 09:00.

ניתנה היום, י"א אלול תשפ"א, (19 אוגוסט 2021), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.